

bindelse med sådanne planer må antages ofte at være særdeles komplicerede, foreslås denne retsvirkning at kunne udstrækkes i indtil 2 år regnet fra kommunalbestyrelsens offentliggørelse af forslaget.

Stk. 3 og stk. 5 omhandler de tilfælde, hvor der i en overgangsperiode kræves miljøministerens tilslutning til en lokalplan, for at planen kan få retsvirkninger efter loven.

Ligesom efter det oprindelige lovforslag vil decentraliseringen vedrørende lokalplanlægningen først indtræde, når der for den pågældende kommune er tilvejebragt en dispositionsplan efter reglerne i denne lov. Derved er rammerne for lokalplanernes indhold blevet fastlagt, og lokalplanernes indpasning i og sammenhæng med anden planlægning for kommunen er sikret.

For perioden, indtil en sådan dispositionsplan er tilvejebragt, er derimod den delvise decentraliserings-ordning, som var foreslået i § 21 i det oprindelige lovforslag, forladt og erstattet af en videregående ordning.

Overgangsordningen efter det oprindelige lovforslag var baseret på bygeområdebestemmelserne i de kommunale bygningsvedtægter. I disse vedtægtsbestemmelser er der givet visse hovedtræksbetonede regler bl. a. om bebyggelsens anvendelse, den maksimale udnyttelsesgrad, den maksimale bygningshøjde og den mindste grundstørrelse inden for det pågældende bygeområde, der typisk har en relativt stor geografisk udstrækning. Efter § 21 i det oprindelige lovforslag skulle miljøministerens godkendelse af en lokalplan ikke være nødvendig, hvis planens geografiske område lå inden for et bygeområde udlagt til boligbebyggelse, erhvervsbebyggelse eller sommerhusbebyggelse. Der var dog foreslået to betingelser for denne fritagelse for ministeriel godkendelse. Dels måtte bygeområdet ikke være beliggende inden for en eventuel 1. grundkreds, dvs. inden for en i bygningsvedtægten særligt fastlagt bymidte, og dels måtte lokalplanen ikke indeholde bestemmelser om større udnyttelsesgrader eller bygningshøjder for planens område som helhed, end der var fastsat i bygningsvedtægten. I modsat fald skulle planen godkendes af ministeren.

Den nævnte overgangsordning er blevet stærkt kritiseret fra flere sider. Kun enkelte reaktioner går ud på, at decentraliseringen helt bør afvente fremkomsten af nye dispositionsplaner. Hovedparten af de kritiske bemærkninger går omvendt ud på, at overgangsordningen ikke ville medføre en tilstrækkelig omfattende decentralisering i en periode, der kunne være adskillige år. Dette synspunkt er navnlig fremført af Kommunernes Landsforening, Kø-

benhavns kommune og adskillige af kommuneforeningernes studiekredse. Det er endvidere påpeget, at ordningen — ved udelukkende at være baseret på bygningsvedtægterne — i mange tilfælde ville få urimelige konsekvenser, fordi mange kommuner har tilvejebragt eller er i færd med at tilvejebringe dispositionsplaner, der er udtryk for både en nyere og en mere omfattende planlægning end bygningsvedtægterne.

Det nu foreslåede stk. 3 erstatter det oprindelige lovforslags § 21 og knytter i stedet den delvise decentralisering i overgangsperioden til deldispositionsplaner, som udarbejdes efter lovens ikrafttræden, jfr. § 4, eller som anerkendes i henhold til § 15. Herved udnyttes kommunernes hidtidige planlægning, og herunder navnlig de eksisterende dispositionsplaner, i langt videre omfang, end det var tilfældet ved overgangsordningen i det oprindelige lovforslag. Samtidig åbnes der mulighed for, at kommuner, der har udført et omfattende planlægningsarbejde efter de hidtidige regler, vil kunne opnå en langt mere vidtgående decentralisering end efter den oprindeligt foreslåede ordning.

Der henvises iøvrigt til bemærkningerne til § 15.

Ved bestemmelserne i stk. 5 opretholdes den gældende retstilstand efter by- og landzonelovens § 2, hvorefter overførelse af arealer fra landzone til byzone eller sommerhusområde skal godkendes centralt. Efter det foreslåede stk. 5 skal dette dog kun gælde, indtil kommunen er omfattet af en regionplan og en dispositionsplan for hele kommunen tilvejebragt efter lovforslagets regler. Den foreslåede bestemmelse er således i overensstemmelse med de forudsætninger herom, der ligger til grund for lovgivningen om lands- og regionplanlægning og for det i folketinget fremsatte lovforslag om ændring af by- og landzoneloven (ophævelse af byudviklingsudvalgene).

Efter lovforslagets § 18, stk. 1, kan der i en lokalplan optages bestemmelser om, at arealer overføres fra landzone til byzone eller sommerhusområde, jfr. også det samtidig hermed fremsatte lovforslag om konsekvensændringer i bl. a. by- og landzoneloven. Efter § 21 i det oprindelige lovforslag skulle en lokalplan, der medførte en zonegrænseflytning, godkendes af miljøministeren i en overgangsperiode. Det findes imidlertid ikke påkrævet, at lokalplanen i sin helhed godkendes af ministeren, og det nu foreslåede stk. 5 er derfor udformet sådan, at det kun er bestemmelserne om selve zonegrænseflytningen, der skal tiltrædes af ministeren. Når ministeren har meddelt sin tiltræden, kan lokalplanen vedtages endeligt af kommunalbestyrelsen, jfr. § 27.